

Zohorský hlas

Ročník 3

Máj Jún 2009

Zadarmo

Slovo na úvod

Vážení spoluobčania,

priblížil sa čas dovoleniek a mnohí z Vás sa už tešia na dni, ktoré budú tráviť či už pri mori alebo niekde v horských chatách. Ja Vám všetkým prajem krásne a ničím nerušené preži-

tie prázdnin a dovolenkových dní, hodne slniečka a oddychu. Želám Vám, aby ste sa opäť vrátili zregenerovaní a plní tvorivých síl naspäť k svojim všedným povinnostiam.

***JUDr. Michalinová,
starostka obce Zohor***

Deň detí

1. jún. Ráno vyzeralo počasie všelijako, len dobre nie. Už-už sme cítili kvapky dažďa, ako na nás padajú zo zatiahnutej oblohy. Nakoniec sa oblaky rozišli, vyšlo slniečko. A to bolo dobre, lebo tento deň deti v Zohore oslavovali svoj sviatok.

Organizátorom Dňa detí bola základná škola v spolupráci s obecným úradom. V dopoludňajších hodinách deti vyzdobili školu veľkým nadpisom – Oslavujeme Deň detí. Pestrofarebné reťaze ovíjali celý areál a veselo kývali okoloidúcim.

Základná i materská škola navštívili krásne kultúrne podujatie – v kultúrnom dome sme si pozreli muzikálovú variáciu Andersenovej rozprávky Cisárova nové šaty. Predstavenie pripravili žiaci umeleckej školy zo Stupavy pod vedením p. uč. Suchánka s výdatnou pomocou našej pani učiteľky Mancovej. Po hereckej i hudobnej stránke mal muzikál vysokú úroveň, žiaci hrali ako takmer profesionálni herci.

Popoludní prebiehal obecný Deň detí. Do školského areálu sme pozvali všetky deti zo Zohoru a prišlo ich naozaj veľa. Školáci, škôlkari i tí najmenší.

Zohorský hlas / 2

Každý chcel všetko vyskúšať, vyhrať a získať sladkú odmenu. Deťom sme podávali aj občerstvenie, pani upratovačky a ku-chárky prevádzkovali bufet, kde sa deťom ušla malinovka a omastený chlieb s cibuľou. Chutil lepšie ako cigánska pečenka či hamburger!

Ďakujem v•etkým, ktorí sa podie ali na organizácii sviatku detí, predov•etkým zamestnancom Základnej •koly Zohor. Spoločne sme deťom pripravili pekné popoludnie, ve a zábavy, podporili sme ich súťažného a hravého ducha, teda v•etko to, čo deťom patrí.

Mgr. ubica tefanovičová
ZŠ Zohor

Pani učiteľky mimoriadne nestáli za katedrou, ale stali sa manažérkami rôznych súťažných disciplín. A žiaci ich veru nešetřili. Na každom stanovišti boli dlhé rady.

Úprimná vd'aka

Som skoro dennou návštevníčkou nášho krásneho cintorína v Zohore. Aké bolo moje prekvapenie, keď som uvidela pomník venovaný sovietskym vojakom, ktorí padli pri oslobodzovaní našej obce od nemeckých fašistov. Bol krásne očistený a upravený. Zistila som, kto má na tom zásluhu a kto si spomenul na výročie oslobodenia Zohora. Bola to pani učiteľka Bibiana Štefanovičová so svojimi žiakmi z našej Základnej školy v Zohore.

Málo kto si už dnes spomenie na tento hrob. Snád' len niektoré z mála ľudí zo staršej generácie, ktorí sa na to pa-

mätajú. Je smutné a chybou, že našu mladú generáciu to tak málo zaujíma. Preto som veľmi rada a milo prekvapená konaním pani učiteľky a jej šiestakov, za čo im všetkým v mene staršej generácie veľmi pekne a srdečne ďakujem.

Zároveň by som chcela poprosiť kompetentné orgány v našej obci, či by sa nemohol opraviť mramor, ktorým je hrob obložený. Zub času sa na niektorých mramorových doskách totiž podpísal tak, že sa rozpadávajú. Ešte raz všetkým srdečne ďakujem.

Struhárová Hermína

Zohorský hlas / 3

Uznesenie . 23
zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Zohore,
ktoré sa konalo dňa 29. mája 2009

A. Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: p. Šidlovský, p. Hrodková;
2. správu audítora za rok 2008;
3. čerpanie rozpočtu obce Zohor k 31. 03. 2009 bez pripomienok;
4. správu komisie finančnej;
5. správu náčelníka obecnej polície v Zohore za obdobie apríl až mája 2009;
6. správu komisie stavebnej, ŽP a ÚP;
7. správu komisie kultúry;
8. správu komisie sociálnej a zdravotníctva;
9. správu komisie vzdelávania a športu;

B. Schva uje:

1. voľbu návrhovej komisie v zložení: p. Matlovič, p. Gerthoffer, p. Schellingová;
2. realizáciu projektu: „Multifunkčný športový areál obce Zohor“ predkladaného v rámci operačného programu Bratislavský kraj, kód výzvy: OPBK/2009/1.1/03;
3. spolufinancovanie projektu „Multifunkčný športový areál obce Zohor“ vo výške minimálne 5% z podielu celkových oprávnených nákladov projektu 799 849,53 € (s DPH), t. j. vo výške minimálne 33 607,12 € (s DPH) pripadajúceho na obec Zohor. Spolufinancovanie projektu bude zabezpečené z vlastných zdrojov obce;
4. záverečný účet obce Zohor za rok 2008 a celoročné hospodárenie bez výhrad;
5. použitie prebytku rozpočtového hospodárenia za rok 2008 na tvorbu rezervného fondu vo výške 22 696 902,17 SK;
6. zmenu rozpočtu obce na r. 2009 v príjmovej a výdavkovej časti vo výške 87 219 €;
7. zvýšenie ceny za opatrovateľskú službu n.o. VENIA na 3,98 € za hod s účinnosťou od 1. 6. 2009 do 31. 12. 2009;
8. zvýšenie finančného príspevku na cestovné náklady o 498 € pre DHZ t.j. naceľkovú sumu 1 162 €;
9. finančný príspevok na Tábor mladých hasičov na cestovné náklady 532 € v mesiacoch jún, júl 2009;
10. výber zhotoviteľa projektovej dokumentácie - víťaza výberového konania: J. V. PROJEKT, s.r.o., Považská 13, 831 03 Bratislava, na rekonštrukciu budovy na Námestí 1. mája č. 1 v Zohore na Obecný úrad v cene: 35 697,62 € s DPH;
11. finančný príspevok vo výške 250 € pre FC Zohor na uskutočnenie 1. ročníka Mládežníckeho futbalového turnaja – Memoriál Karola Sabola;
12. A. Lacka za zástupcu obecného zastupiteľstva do rady školy pri ZŠ;

C. Súhlasí:

1. s vydaním záväzného stanoviska k územnému povoleniu stavby „Areál skládky Zohor“ rozšírenie skládky odpadov 5. etapa;
2. s vydaním vyjadrenia k dokumentácii pre územné konanie stavby „Areál skládky Zohor“ rozšírenie skládky odpadov 5. etapa;
3. s vydaním vyjadrenia k dokumentácii pre územné

konanie – ovzdušie stavby „Areál skládky Zohor“ rozšírenie skládky odpadov 5. etapa;

4. s vydaním záväzného stanoviska k stavebnému povoleniu na stavbu stavby „Areál skládky Zohor – rekonštrukcia trafostanice“;
5. s vydaním vyjadrenia k dokumentácii pre stavebné povolenie - ovzdušie stavby „Areál skládky Zohor – rekonštrukcia trafostanice“;
6. s vydaním vyjadrenia k dokumentácii pre stavebné povolenie stavby „Areál skládky Zohor – rekonštrukcia trafostanice“;
7. s pred žením nájomnej zmluvy s p. Richardom Haramiom, Fitnes, Kvetná 34, Zohor do roku 2024 a so zámerom vybudovať na vlastné náklady saunu;
8. s preplatením nákladov na geometrické plány pre pozemky pod domami na uliciach Na dieloch, Lábska, Školská vo vlastníctve obyvateľov s trvalým pobytom v obci Zohor vo výške do 250 € za 1 geometrický plán;
9. s ukončením nájmu priestorov reštaurácia pizzeria u Šulaja Obchodná ul. č. 3, 90051 Zohor s p. Františkom Havlíkom, ku dňu 30. 6. 2009;
10. montážou klimatizačnej jednotky zo zadu budovy firma SLOVLEK a.s. ;
11. so zmenou ordinačných hodín internistu MuDr. Kubička tak, aby ordinoval v stredu od 7-12 hod;

D. Doporučuje:

aby starostka obce požiadala SPF o predaj pozemkov podľa ZP č. 41/2009 vypracovaného Ing. Kapustom Bratislava;

E. Poveruje

výberovú komisiu posúdiť projekt Obecného monitorovacieho kamerového systému a vybrať najvhodnejší návrh;

E. Nesúhlasí

1. s doplatením rozdielu vyčíslených nákladov za 1. štvrtrok 2009 za vyfakturovanú opatrovateľskú službu n. o. VENIA;
2. s označením parkoviska pre 5 parkovacích miest vyhradených pre hostí reštaurácie a ubytovaných podľa žiadosti p. A. Hubku Nám. Mládeže 4, Zohor;
3. s prenajom parcely c . 1912/1 o výmere 40m 2 p. Filipovi Pavlanskému Stani c ná c . 11, 90051 Zohor;

F. Ručí:

Bod C ods. 1 uznesenia č. 22 a to: súhlas s predloženou cenovou ponukou spoločnosti J. V. Projekt, s. r. o. Považská 13, 831 03 Bratislava vo výške 44 084,44 € za vyhotovenie projektu: Rekonštrukcia budovy na Námestí 1. mája č. 1 v Zohore na Obecný úrad;

JUDr. Eva Michalinová
starostka obce

Návrhová komisia:

J. Gerthofer
L. Matlovič
A. Schellingová

Obecná polícia informuje

V mesiacoch apríl a máj 2009 sa príslušníci obecnej polície zamerali hlavne na dodržiavanie poriadku a bezpečnosti občanov. I napriek tomu boli riešené v obci rôzne prípady ako napríklad:

– dňa 1. 4. 2009 nahlásil spáchanie priestupku p. Kedžuch čo bolo riešené príslušníkom OP. V celej veci boli vykonané opatrenia a spísané úradné záznamy k danej veci. Jednalo sa o vulgárne nadávanie a fyzické napadnutie.

– dňa 3. 4. 2009 asi o 19,40 hod. bolo vyžiadané od OO PZ Stupava preverenie okolia na Záhumní, kde sa mala nachádzať skupina mladých ľudí, ktorí vzbudzujú pohoršenie, robia hluk a obnažujú sa tam. Po príchode hliadky bolo zistené že sa tam ozaj nachádzajú, ale nič také tam nerobia. Boli vyzvaní aby miesto opustili nakoľko boli na súkromnom pozemku, po čom sa i rozišli a miesto opustili.

– dňa 30. 4. 2009 bola požiadaná obecná polícia o pomoc matke Andrei Zemanovej nakoľko nechce-

la ísť do školy. No i napriek dohováraniu sa ju presvedčiť nepodarilo a do školy nešla ale ušla preč.

– dňa 4. 5. 2009 bolo nahlásené asi o 10,00 z reštaurácie u Šulaja rozbité sklo pri vchode. Vďaka kamerovému systému sa podarilo zistiť páchatela ktorým bol Gejza Salay z Požiarnickej ul. č. 8. Škodu uhradili jeho rodičia.

– dňa 16. 5. 2009 bola vykonaná asistancia pre rýchlu zdravotnú službu na ulici Hviezdoslavova č. 6. Asistancia bola vykonaná na požiadanie OO PZ Stupava.

– dňa 25. 5. 2009 priviedli na obecnú políciu dievčatá Smreková Karolína a Brunovská Daniela obe z Kvetnej ulice túlavého poraneného psa, ktorý bol umiestnený do koterca. Obom dievčatám ďakujeme.

Na základe viacerých sťažností občanov Tichej ulice bol vypracovaný projekt a daný na schválenie príslušníkom policajného zboru na umiestnenie spomalovačov k zabráneniu nadmernej rýchlosti v tomto úseku, nakoľko sa jedná o obytnú zónu a behá tam dosť detí. Po

schválení a objednaní materiálu boli tieto spomalovače na túto cestu i osadené. V ďalšej etape budú na túto cestu osadené i dopravné značky a vykonané úpravy na jednosmernú premávku tejto ulice.

Obecná polícia začala ako už bolo i publikované v novinách s odchytom túlavých psov. V súčasnej dobe sú v kotercoch umiestnené dva psy. No v odchYTE sa bude i naďalej pokračovať.

Opäť uverejňujeme telefónne číslo na Obecnú políciu v Zohore: **0918 908 952**.

Prípadné žiadosti, alebo sťažnosti môžete taktiež zasielať na mail: **policia@obeczhohor.sk**

Náčelník obecnej polície
Mgr. Vladimír Mízner

Kultúrna komisia pri OZa Zohor

Komisia sa zaoberala prípravou vystúpení v rámci Kultúrneho leta a bol zabezpečený nasledovný program:

27. 6. - promenádna sobota

18,00-22,00 hod. pred KD

Akrobatický rock n roll - RRC Junior Fit Rock (občerstvenie - minerálky, čokolády)
Hudobná skupina Krištofovci

11. 7. - hodový jarmok

09,00-13,00 hod. pred KD

Dychová hudba Záhorienka

25. 7. - promenádna sobota

18,00-22,00 hod. pred KD

Duo Smile

8. 8. - promenádna sobota

18,00-22,00 hod. pred KD

Country skupina ARION

22. 8. - promenádna sobota

18,00-22,00 hod. pred KD

Tanečná skupina Kasper (občerstvenie - minerálky, čokolády)
Hudobná skupina Yellow cable band

12. 9. - promenádna sobota

18,00-22,00 hod. pred KD

Hrá „Kapela ervínkovci“

27. 9. - promenádna nede a

15,00 - 19,00 hod. pred KD

udová hudba z Kostolišťa

Rozhovor s duchovným pastierom našej farnosti, naším duchovným otcom, Monsignor Slamkom.

Kedy ste prišli do farnosti Zohor?

Monsignor Slamka: 29. 6. 1995 mal som ďakovnú sv. omšu aj s kaplánmi v Dóme sv. Mikuláša v Trnave (bazilika minor) a 1. 7. 1995 stal som sa dekrétom arcibiskupa Jána Sokola, farárom farnosti Zohor.

o bolo dôvodom odchodu a príchodu?

Monsignor Slamka: Vec jednoduchá a zároveň božia, „chodte do celého sveta a kážte evanjelium“. Po vysviacke na kňaza 27. 6. 1965 bol som kaplánom v Tvrdošovciach, potom na základnej vojenskej službe v Olomouci, ktorá trvala dva roky. Potom vo Vrbovom, v Nových Zámkoch, v Bratislave a následne farár vo Vysokej pri Banskej Štiavnici v Trnave a v Zohore. Už v tomto vypočítaní je jasné, že Cirkev je svojou podstatou misiová. Vid' sv. Pavol a všetci apoštoli. alej pri vysviacke (svätil ma biskup Dr. Ambróz Lazík) sa biskup každého osobitne pýtal: „Sľubuješ mne a mojím nástupcom úctu a poslušnosť? Kandidát odpovie sľubujem.“ Tak ako muž opúšťa svojho otca i mať a príle ku svojej manželke, podobne i kňaz opúšťa i otca, mať, súrodencov, rodinu, dedinu. Zoberie si palicu sandále, kapsu a ide po cestách i necestách tohto sveta a káže: „kajajte sa a verte evanjeliu, je tu božie kráľovstvo.“ Každý nový priestor i človek dáva nové možnosti a vzpruhy pre ochabnuté údy. Nová metla lepšie metie.

Aký bol plán pastorácie farnosti?

Monsignor Slamka: Konferencia biskupov Slovenska (KBS) na základe aktuálnych výziev doby vypracovala Pastoračný plán katolíckej cirkvi na Slovensku.

Pastoračné smerovanie:

- Rodina, ako pastoračná skupina.
- Mládež, ako pastoračná skupina.
- udiu v núdzi, ako pastoračná skupina.

„Mojou víziou bolo snaha o vytvorenie živého farského spoločenstva, vzbudiť u mnohých farníkov osobné rozhodnutie, prijať aktívnu zodpovednosť za život farnosti podľa evanjelia, vytvorenie vzťahov na ktorých je možné budovať ďalej život farnosti.“

Osobne som presvedčený, že nie veľké manifestačné oslavy, koncerty, mega púte... oživí náboženský život ľudí, ale práca v rodine a farnosti je prioritná a je to základné miesto novej evanjelizácie ľudí. Ako sa plán podaril, hodnotiť nebudem, na to sú druhý. Jedno je však isté: možnosti boli aj sú, aby farnosť žila a nie tuhla a zomierala.

Pozitíva a negatíva Zohoranov?

Monsignor Slamka: Záhorie je jeden z regiónov

Slovenska a má, ako každý svoje špecifiká. Ako som sa dočítal na jeho území bol pôvodne ľadovec a potom more a z toho vyplýva, že je tu piesok, kameň, štrk i chlad. Vody je niekedy málo inokedy veľa; pretečie cez piesok. Z toho dôvodu je táto oblasť Slovenska neskoršie osídlená. 365 dní na Záhorí fúka vietor, (preto sa plánujú „vrtule“ na výrobu elektriny). Uhorské kráľovstvo tu malo západnú hranicu, dokazuje to „šnúra hradov“, v ktorých sa zdržiavali žoldnieri a vojaci. Pristahovali sa tu aj Habáni zo Švajčiarska, lebo ich Kalvín vyhnal. Prišli Chorváti, lebo ich hnali Turecké armády. Boli tu vojny. Vojaci rabovali a plienili.

Ale rovnako celé stáročia blízko záhoria mal stred rakúsko-uhorský štát. Relatívne na malom priestore tu žilo a pracovalo veľké množstvo vlastencov, spisovateľov, umelcov, sochárov, národných buditeľov, kňazov...

„je to všehochuť všeličoho a všelikoho. V tomto prostredí vytvoriť pevné koreňové, rodové spoločenstvá, bolo nie veru ľahko.“

A ešte keď sa niekto obalí tukom (znak hojnosti každého druhu) vytváranie jednej mysle je preťažke. Ryžu dobre uvaríme, keď ju predtým „oprahne“ na masť. Každé zrníčko sa obalí olejom, alebo tukom a za ten svet sa nespojí s iným zrníčkom ryže. A preto je aj chutná. Ale zároveň je tak suverénná, sebestačná, osobitá.

Po prvej svetovej vojne fúkali nové revolučné vetri, ktoré dovieli aj na záhorie nové myšlienky. V Gajaroch sa usadil jeden čech. Hneď sa chopil práce a stal sa dôležitým členom obecnej revolučnej rady. A tak v jeden čas prišla v dedine aj reč na farára, „čo s ním“? Začal spomínaný čech (bratříkovec) „farár tu bude, alebo nebude podľa toho či boh je, alebo nie je. Hlasujme či boh je alebo nie je.“ Hlasovanie dopadlo tak, že Boh je. „Keď boh je, tak potom tu musí byť aj farár.“ Ponechali si ho.

Nuž tak je to aj na našom záhoráckom svete „A vyberte si co scete“.

Prečo ste •etrili pochvalu?

Monsignor Slamka: Môj kolega mi raz povedal, keď som mal sem prísť do Zohora: „keď budeš neustále chváliť zohoranov budeš to mať dobré, inak pohoriš“. Ja si ale myslím, že dobrého je málo ako šafránu a po druhé „ohýbaj ma mamko pokiaľ som ja Janko.“ Výchova sa zdá tvrdá na začiatku, ale prináša ovocie na konci. Biblia hovorí „nechvál deň pred nocou, človeka pred smrťou.“ Aj sám pán Ježiš povedal svojim poslucháčom a zákonikom „Vy sa navzájom oslavujete a poklonkuje te si. Už máte svoju odmenu. Lebo ja neprijímam slávu od ľudí, ale plním vôľu svojho Otca a ten ma oslávi.“ Jedno je nezvratne pravdivé „vec sa chvály sama.“

Aká bola spolupráca s obcou?

Monsignor Slamka: Všetko čo farnosť robila a urobila na všetkých postoch (materiálny, duchovný a náboženský) patrili aj obci. A tu aj zostávajú, ako trvalé bohatstvo. Nič si neprenáša ani neodnáša, ostáva to tu. Obdobne by mala zmýšľať aj obec o svojej práci pre svoju farnosť. Ide o spoločnú vec, ako aj pre veriacich tak zároveň aj pre občanov. To sa nedá odlúčiť. Spoločné dobro má prednosť pred individuálnym. Spoločné dobro je vo vyššej kategórii „Nepláci né len pro sebja, ale aj pro ostatných.“

Aký poh ad máte na spoločenskú a politickú prácu v obci?

Monsignor Slamka: Obec s takým vysokým percentom prislúšnosti ku Rímsko-katolíckemu náboženstvu, by si

Zohorský hlas / 6

mala uvedomiť svoju zodpovednosť i právo vnášať do politického i spoločenského života, kresťanské i morálne princípy tak, ako ich máme zakotvené v biblii.

Nemôžeme súhlasiť s Brechtovou vetou: „My materialisti si ponecháme zem a nebo ponecháme katolíkom a vrabcom“. My veriaci ľudia chceme zem i nebo. Tu na zemi sa chceme osvedčiť svojim kristovským prístupom k hodnotám zeme, že si nebo zaslúžime. Nemôžeme a nechceme nechať zem len pre tých, ktorí sa chcú len hedonisticky na dobrách zeme príživovať. A nakoniec zem nám dal Pán Boh.

Bude sa vám ťažko odchádzať? o odkážete na im veriacim?

Monsignor Slamka: Obsah poslania kňaza je daný: „Chodte, učte, kážte všetkému stvoreniu čo som vám prikázal.“ A to je šíriť božie kráľovstvo. Kráľovstvo spravodlivosti, pravdy, radosti, lásky a pokoja. Všetko sú hodnoty nadprirodzené a božie. Pravda za 14 rokov mojej prítomnosti v Zohore vznikli obyčajné ľudské kontakty a vzťahy medzi mnou a zohoranmi... a nebolo ich málo.

„Zážitky pretrvávajú a budú v mojom srdci vždy.“

Som mnohým vďačný za ľudské prijatia, vzájomné počúvanie, obohacovanie ducha, cibrenie mysle, športové stretnutia, spoluprácu v práci na kostole i v kostole. Na tie nespočítateľné podnety, k objavovaniu lepšieho a nového sveta.

utostivostivosť a ťažkosť odchodu je nadľahčená myšlienkou jednoty Cirkvi všade na svete a blízkosť ľudí v novom prostredí. Veci strácame, ale bohatstvo ducha myšlienok zážitkov sa stretaní v srdci ostáva. Bude my aj smutno za vami.

Odkaz: Osta te verný katolíckej viere a ju aj žite, bude vám dobre.

„A majte sa dobre váš farár Jozef Slamka.“

Autor: Patrik

120 rokov dychovej hudby v Zohore

120. výročie dychovej hudby v Zohore

Dychová hudba „Zohranka“

Ved.: **Michal Čepánek**, stojaci zľava do prava: **Tibor Cabadaj**, **Igor Čepánek**, **Vendel Fumač**, **Ivana Gréliková**, **Ras o tefek**, **Mária Mackovičová**, **Milan Bubnič**, **Michal Čepánek**, **František tefek**, **Samuel Imek**, sediaci: **Valerián Čepánek**.

Mnohých priaznivcov v sobotu 16. mája 2009 prilákala do KD v Zohore dychová hudba. Stretlo sa tu mnoho domácich muzikantov i gratulantov. Pán Miško Ščepánek s podporou OcÚ, obč. združenia Zohorské ozveny, množstvom sponzorov pripravil priam sviatok dychovej hudby v Zohore. S jej históriou prítomných zoznámila p. Milka Zálesňáková. A veru bola bohatá, na mená muzikantov, umeleckých vedúcich, spevákov, speváčok a hlavne na nepreberné množstvo vystúpení. Pán Juraj Štefanovič tieto slová spečatil výstavkou starých, starších a i nových fotografií. Každá významnejšia slávnosť, svadba či pohreb by sa nezaobišli bez nich. So starými tancami prišli prví gratulanti – zohorské deti z folklórneho súboru. Po ich milom vystúpení sa predstavila jubilujúca dych. hudba Zohranka s venčekom svojich najmilších. Sotva dospievali, už sa na javisku zbíhali ďalší hostia, gratulanti – dych. hudba Záhorienka. Už po prvej pesničke sa dali niektoré páry do tanca a prilákali tak na parket ďalších. Rozprúdila sa veselá zábava. Záhorienku vystriedali v Zohore legendárni „Ščepánkovci“. Na mnohých tvárach bolo vidno, že sa oči rozžiarili a ústa vylúdili úsmev. To sa na povrch drali spomienky z mladých čias. Tak sa míňala jedna hodina za druhou, až prišla záverečná.

Starší pookriali na duchu, mladým zaznela hudba ich rodičov a starých rodičov. Dobrá vec sa vydarila, dychová hudba zas ožila.

ože je to päťdesiatka, čože je to stovka, ale takých 120 má na•a dychovka.

F. Grélik

ZOHOR a 1. MÁJ

Futbalový klub RINKOP už tradične na prvého mája oslavoval tento sviatok práce svojím spôsobom. A ako ináč, než futbalovým turnajom. Avšak tento krát sa

k tejto oslave pripojil i obecný úrad. Pretože súbežne i obec v tento deň, tradične poriada posedenie pred KD. A tak na zasadaní komisie kultúry padol dobrý návrh spojiť príjemné s užitočným. V tomto prípade to bolo spojenie pekného areálu spolu so športovým zápolením a s posedením pri muzike a pečienke. Ale bližšie o tom už s vedúcim **FC RINKOP, Mariánom tefekom**.

Aké futbalové kluby sa stretli tento raz v športovom zápasení a aký bol priebeh?

Marián: Tento raz sme pozvali FC Vendelín, ako už tradične. Naše pozvanie ďalej prijalo FC Old Boys Gajary a FC EWALS z Bratislavy. Turnaj začal okolo 13:00 hod. Hralo sa „každý s každým“.

o bolo trofejou?

Marián: Hralo sa, ako už tradične o **PUTOVNÝ POHÁR** Starostky obce Zohor. A popritom samozrejme aj pár cien od sponzorov.

Ako prebiehala príprava?

Marián: Tak v prvom rade nám vôbec nevadilo, že sa obecný úrad pripojil ku nám. Práve na naopak komisii kultúry sme skonštatovali, aký dobrý nápad to je. Pred KD hrala muzika vždy do obeda a potom párkrát sa aj stalo, že sa nám táto akcia prekryla s daktorým turnajovým zápasom a voľba pre tých ľudí bola, či sa ísť dívať tam či tam. A takto sme to vyriešili.

A čo ostatná organizácia ohľadom muziky a občerstvenia?

Marián: Tak v tomto prípade muziku si na starosť zobrala kultúrna komisia a obecný úrad, ktorý ju aj zároveň sponzoroval. Myslím, že vybrali dobrú kapelu **ARION**. Známa kántri kapela od Pezinka. Začal hrať okolo 16:00 a čo sa týka občerstvenia, tak to sme zabezpečili sami v rámci klubu. apovali sme dobre chladené pívko a kofolku a ku tomu sme vyprážali cigánsku pečienku. Myslím, že na svoje si prišiel každý.

Môže ľutovať, každý kto tu v tento deň nebol. Kapela **ARION** hrala krásne od srdca a dokonca i s novovaním. Ich program v polovici prišla spestriť skupinka „mladých“

pionierok. Pionierky (teda ozajstné aj šatky a mávatká mali) okrem tradičných prvomájových piesní odspievali i dáke tie socialistické nám dobre známe piesne. A ja na záver dodám, že víťazom pre tento rok sa stal FC RINKOP na druhom mieste skončil FC Old Boys Gajary a na treťom FC EWALS.

ZBERATEĽSKÁ BURZA v Zohore

Túto sobotu 14. 6. 2009 sa pod záštitou obecného úradu, konal druhý ročník zberateľskej burzy. Vo vestibule KD sa to od ráno len tak hemžilo zberateľmi či už poštových známok, medailí, mincí, servitok, podpivníkov, pohľadníc a kadečím ostatným. Ani by ste neverili čo všetko sa dá zbierať a vymieňať. Celé toto stretnutie vzniklo na podnet **Juraja tefanoviča** a preto sme sa ho opýtali čo on na to:

Ako si spokojný s účasťou?

Juraj: Tak s účasťou som veľmi spokojný. Bolo viac záujemcov oproti minulému roku, či už tých čo niečo ponúkali, alebo tých čo prišli doplniť svoje zbierky o série. A prišli nielen Zohorania, ale aj zberatelia zo širokého okolia. Vystavovatelia si veľmi pochvalovali, že účasť bola dobrá, počasie vyšlo. Niektorým sa to nezdalo, ale to sa nikdy nedá ovplyvniť na 100%.

Táto zberateľská burza je len obecná, alebo ako je to s ňou?

Juraj: Táto burza je burza zapísaná v rámci celoslovenského pôsobenia. Je zapísaná do Vestníka Zberateľov.

o vetko predchádzalo tejto burze a čo bolo potrebné vybaviť?

Juraj: Mal som túto myšlienku už dlho v sebe. Sám som sa zúčastňoval na mnohých burzách. No a prišiel som s touto myšlienkou na kultúrnu komisiu, kde som našiel dobrú odozvu a slovo dalo slovo a burza bola na svete tu u nás v Zohore. Tomu zodpovedali jednanie so skupinou filatelistov z Malaciek, ktorí nás zaradili do spomínaného vestníka a zároveň si to medzi sebou rozšírili.

Aký má pod a teba zmysel robiť takéto stretnutia?

Juraj: V prvom rade je to podujatie, ktoré je otvorené širokej verejnosti, či mladí či starší. AKCIA BEZ ZÁBRAN.udia sem prichádzajú, komunikujú, vymieňajú si skúsenosti a to nielen z oblasti zberateľstva, ale aj zo života. Veľa informácii sa tu dá získať o histórii zbierania o histórii štátov, info zo zemepisu. Kto chce, ten sa veľa dozvie. o ma veľmi teší je, že prišli aj deti zo Zohora ponúkať svoje zbierky na výmenu. **Dúfam, že to bude v Zohore tradícia, preto občania nebojte sa a prí te na budúce aj vy!**

Na záver doplním pár dojmov od návštevníkov burze:

„Priestor je tu pre nás vynikajúci, sála pripravená - čistá, ochota z vašej strany, účasť dobrá. Možno ešte lepšia informovanosť“. **(zberateľ z Malaciek)**

„Považujem to za dobré využitie voľného času nielen pre deti, ale aj pre dôchodcov a ostatných občanov. Takýto koníček je dobrý pre starších napríklad na zahnanie zlých myšlienok z osamelosti a pre mladých, že sa nevlákajú po šenkoch. Je to aj výchovne a aspoň majú úctu k niečomu.“ **(občan Zohora)**

„Som rád, že sa také niečo koná u vás a som milo prekvapený z vašej dediny. Pomaly to vyzerá ako malé mestočko. Úhľadné, čisté a nádherný kostol a jeho veža, no proste krása“. **(zberateľ z Bratislavy)**

Autor: Patrik

Uďaka Ti mamička

Nieslo sa sálou KD v Zohore d a 10. mája 2009. Kultúrna komisia pri OcÚ v Zohore za spolupráce MŠ a ZŠ pripravili hudobno zábavný program pre v•etky mamičky, babičky aj prababičky. Vystupujúci s ve kou úctou odovzdali prítomným kyticu uvitú z básní, piesní a tancov aby tým vyjadrili v aku a lásku svojim blízkym.

J. .

Deň otvorených dverí

Sviatok Sv. Floriána

4. mája 2009 má sviatok sv. Florián, ktorý je patrónom hasičov. Každý rok pri príležitosti tohto sviatku sa koná na hasičskej zbrojnici v Zohore „deň otvorených dverí“. Návštevníci v tento deň tu mali možnosť vidieť výstavu z minulosti, ale i súčasnosti života a činnosti Dobrovoľného hasičského zboru (DHZ) Zohor. Najviac návštevníkov bolo z detských radov, ktorých zaujímala najviac hasičská technika, výstroj hasičov a práca pri zásahoch pri požiaroch. Túto výstavu prezentovali členovia DHZ ZOHOR – Tomáš Mackovič, Róbert Bojkovský, Martin Havlín, Lenka Sekerešová, Lívia Štefanovičová a Ingrid Kovárová.

Sviatok Sv. Floriána sme si ako hasiči pripomenuli aj slávnostnou svätou omšou, ktorá sa uskutočnila 2. mája 2009 o 18.30 hod. v rímskokatolíckom kostole Sv. Margity Antiochijskej. Na svätej omši sa zúčastňujú hasiči oblečení v uniformách a nesú hasičský prápor. Hasiči idú v sprievode z hasičskej zbrojnice do kostola

na čele z vlajkonosičom, ktorý nesie prápor, kde je vyobrazený patrón hasičov Sv. Florián s heslom „Bohu ku cti, bližným ku pomoci“.

Sv. Florián bol dôstojníkom Rímskej armády a za cisára Diokleciána žil v dnešnom Rakúsku blízko Kremsu na dôchodku. Roku 304 vydal cisár Dioklecián už štvrté nariadenie o prenasledovaní kresťanov. Veterán cisárskeho vojska Florián sa dozvedel, že asi 40 kresťanov dal miestodržiteľ v Lorch v Hornom Rakúsku uväzniť. Vybral sa za nimi. Cestou ho stretli cisársky vojaci a prezradili mu cieľ svojej cesty: vypátrať, zajať a uväzniť kresťanov. Florián sa im predstavil: „Prečo idete tak ďaleko? Ja som kresťan!“ Chcel tak odvrátiť ďalšie pátranie po ostatných kresťanoch. Chytili ho a predviedli pred miestodržiteľa Akvilína. Tento sa priam zhrzil, keď sa dozvedel skutočnosť: jeho bývalý dôstojník Florián je kresťan! Začal to s ním sľubmi i hrozbami. Florián smeľo odpovedal: „Ako vojak som ťa poslúchal, keď však ide o Krista, mi nerozkážeš! Najprv som Kristov a až potom cisárov!“ Draho to zaplatil. Bol bičovaný. Potom mu dali na krk priviazať ťažký kameň a hodili ho do rieky Enns, ktorá ho pohltila. Potôčky krvi ako ohnivé plamene prerážali vodu kým neodovzdal svoju dušu Bohu. Od prvopočiatku ho ľud vzýval ako ochrancu proti ohňu.

Ďakujeme v•etkým, ktorý sa zúčastnili výstavu.

Kovárová Ingrid

DEŇ ZEME

22. apríl. Viete, čo je to za deň? Je to deň v roku, kedy si pripomíname svoju závislosť na cenných daroch, ktoré sú nám prostredníctvom Zeme poskytované. Je to deň, kedy by sme si mali uvedomiť, že zemské zdroje nie sú nevyčerpatelné a rovnováha všetkého živého na tejto planéte je vzácna, obdivuhodná no veľmi krehká. Zároveň si musíme pripomenúť aj naše neohľaduplné konanie k nej, našej matičke Zemi.

Ako minulý, i tento školský rok sme sa rozhodli na našej škole spestriť si tento deň a urobiť niečo preto, aby sme aspoň z malej časti zahojili rany na Zemi ktoré ľudstvo napácha.

Tento deň sa začal ako každý iný. Všetci sme išli ráno do školy, lenže namiesto školských tašiek sme v rukách niesli motyky. My, žiaci deviataho ročníka sme sa síce brigáde vyhli, no myslíme si, že aj my sme odviekli kus práce. Pod vedením pani učiteľky Križanovej sme vytvorili skupinky a rozdelili sa do jednotlivých tried na prvom stupni. Celý deň sme sa im venovali. Najprv sme spoločnými silami nakreslili mnoho pekných plagátov ku Dňu Zeme a potom sme im formou rôznych hier a aktivít priblížili dôležitosť ochrany našej modrej planéty. V druhej triede deti usilovne strihali a lepili papierových hadíkov, v tretej triede zasa mali zvieracie pexeso či pokus s vtáčím pierkom. A čo štvrtáci? Tí sa tiež zaoberali rôznymi zaujímavými činnosťami a dokonca sa vybrali i na prechádzku v okolí Zohora. Deťom sa to veľmi páčilo

a my i oni sme boli na konci tohto dňa smutní, že sa musíme rozlúčiť. No už teraz sa tešíme na ďalší takýto podobný deň, ktorý si už teraz plánujeme. Ostatní žiaci počas celého dňa pracovali usilovne ako včielky. Vybierali odpadky v areály školy, ale i mimo neho pozametalali a skrášlili okolie. Smutné je to, že naša námaha nevydržala nadhlo. Na miestach, ktoré sme poupratovali sa o chvíľu opäť objavili odhodené papieriky a neporiadok.

Preto prosíme, aby si všetci vážili nielen okolie školy, ale i celý dediny a jej okolia a vážili si to, čo nám Zem dáva a neznehodnocovali to nevhodným konaním voči nej.

A na záver jeden veľký apel patrí na všetkých tých občanov, ktorí zahadzujú svoje odpadky do školských kontajnerov, alebo len tak za plot. Je nepríjemné, keď ráno musia pani upratovačky, pani kuchárky, pani učiteľky či samotní žiaci tieto odpadky pozbierať a postarať sa o ich likvidáciu, pretože škola nieje smetisko, ale miesto, kde sa máme niečo naučiť a kde sa máme cítiť príjemne.

Pavína Bertovičová, žiačka 9. A triedy

S názorom Pavlíny nemožno nesúhlasiť. Veď sa len pozrime okolo seba. Úsilie väčšiny poriadkumilovných ľudí marí zopár neporiadnych „občanov“, ktorí si zrejme užívajú v neporiadku okolo seba. Svedčia o tom povysýpané kontajnery a smetné nádoby, alebo poškodené lavičky. Nadarmo sa ľudia rozhorčujú a nadávajú na OcÚ. V prvom rade je to v nás. Preto zamyslime sa nad slovami Pavlíny, že sme závislí na cenných daroch, ktoré sú nám prostredníctvom Zeme poskytované. Vážme si tie dary!

REDAKCIA

ENVIROMENTÁLNE A VZDELÁVACIE AKCIE NA NAŠEJ ZÁKLADNEJ ŠKOLE V ŠK. ROKU 2008/2009

enviopark

V dnešnom pretechnizovanom svete je mimoriadne dôležité, aby sme pri našom pohodlí nezabúdali na svoje zdravie i „zdravie“ našej matky Zeme a na to, že čo je pre nás samozrejmé, v iných končinách samozrejmé nie je. A že ani u nás vždy nebolo...

Preto sa aj na našej škole snažíme naučiť deti vážiť si všetko okolo nás a kde sa dá, priložiť ruku k dielu. Pre žiakov organizujeme pri rôznych príležitostiach školské akcie, navštevujeme múzeá.

V tomto roku to boli nasledovné školské akcie: jesenný a jarný zber papiera, výtvarné znázornenie svojho vzťahu k vode pri príležitosti Svetového dňa vody (22. 3.), aktivity ku Dňu Zeme (22. 4.) – výtvarné práce, vychádzky do prírody, Eko hry – pripravili žiaci 9. roč. pre mladších spolužiakov, pod vedením p. uč. Križanovej, brigáda v školskom areáli, brigáda pod heslom „Aktívne sa podieľajme na udržiavaní čistoty našej školy nielen dnes, ale stále!“ ku Dňu životného prostredia (5. 6.).

Všetky tieto akcie mala „pod palcom“ p. uč. Križanová, ktorej vyjadrujeme úprimné poďakovanie.

Žiaci sa s p. učiteľkami zúčastňujú aj akcií mimo školy. Oblúbené sú predovšetkým pravidelné návštevy expozícií SNM v Bratislave. Žiaci 6. a 9. roč. navštívili výstavu „Ako sme žili“ (Slovensko v 20. storočí), kde hravou formou poznávali každodenný život ľudí a „Fyzika hrou“, kde si v praxi overili rôzne fyzikálne zákonitosti prírody. V rámci Svetového dňa vody (22. 3.) a Svetového dňa meteorológie (23. 3.) sa deviataci zúčastnili filmového festivalu Ekotopfilm v Univerzitnej knižnici. Videli ukážky filmov s témou ochrany životného prostredia, klimatických zmien, recyklácie. V júni sa ešte žiaci v Archeologickom múzeu „pohrajú“ s vedou v rámci vzdelávacieho programu „Veda hrou“ a navštívia výstavu Šangri – la, kde nazrú do ázijského sveta prostredníctvom originálnych zbierkových predmetov, unikátnych modelov stavieb, prírodných úkazov a filmových projekcií.

Ďakujeme celému pedagogickému kolektívu ZŠ v Zohore, deťom i rodičom, ktorí svojou aktivitou pomáhajú udržiavať čisté a zdravé životné prostredie a prajeme krásne leto.

za pedagógov ZŠ
Alica Mancová

Mladí redaktori uvádzajú

Zo •kolského časopisu koloviny• dnes vyberáme fakty, ktoré zozbierali naši mladí redaktori o svojej rodnej dedine. Je dobré, že už od detstva sa niektorí zaujímajú o históriu a dianie vo svojej obci a krásne na tom je to, že tieto zistenia a poznatky vedia zaujímavou formou podať aj ostatným svojim spolužiakom. Posúďte sami!

REDAKCIA

ZOHOR

Naša obec Zohor sa nachádza na Slovensku a patrí pod okres Malacky. Leží asi 30 km na severozápad od hlavného mesta Slovenska – Bratislavy. Do našej obce sa dostaneme najlepšie vlakom, lebo sa nachádza na hlavnej železničnej trase Bratislava – Kúty. Po tejto trase by sme sa dostali až k hraniciam s Rakúskom. Ak by ste sa rozhodli navštíviť okolité dedinky ako Rohožník, Záhoriskú Ves, odvezie vás autobus. Zohor má asi 3200 obyvateľov. Naša obec je pekná dedinka, kde sa dá zdravo žiť. Má aj veľmi bohatú históriu. Viete deti, že chotár našej obce bol osídlený už od staršej doby bronzovej? Archeologické výskumy vyniesli na svetlo sveta pamiatky, dôkazy historickej hodnoty. Napr. sídliská, hroby, pohrebiská, predmety z doby bronzovej, rímskej, aj z doby sťahovania národov a Veľkomoravskej ríše. Pozoruhodným objavom z doby rímskej je starý šperk – náramok. Je zo zlata a veľmi vyzdobený. Uložený je na Bratislavskom hrade. Najstaršia písomná zmienka o obci pochádza z roku 1314 ako rybárska osada - Sahur.

V 16. stor. tu sídlili Chorváti v tzv. Pajštúnskom panstve. Dnešné meno obce Zohor sa používa asi od roku 1446. Z histórie obce vieme, že obyvateľstvo sa živilo roľníctvom a hlavne pestovaním zeleniny, najviac cibule. Preto Zohorania majú prezývku „Cibulári“. Neskôr sa rozvíjali remeslá a služby. Naši predkovia boli usilovní, pracovití a zbožní. Viete, že prvú školu postavili už okolo r. 1687?

Do dnes poznáme pečať Zohora. Je z r. 1847 a je na nej sv. Margita a kôš zeleniny s maďarským nápisom. V roku 1831 bola v obci cholera. Za šesť týždňov zomrelo 232 osôb. V Zohore máme zachované pamiatky. Fara v Zohore je najstarším domom. (1654) Všetci obyvatelia boli katolíckeho vyznania. Najstarší sedliacky dom je z roku 1705, Machurovský. V obci je rímsko – katolícky kostol sv. Margity Antiochijskej z roku 1898, ktorá je patrónkou obce. Kostol dala postaviť rodina Károlyovcov. Zachované sú kaplnky sv. Rozálie, sv. Jána Nepomuckého, sv. Izidora, socha Sedembolestnej Panny Márie. Za kostolom sa nachádza Dom smútku. Okrem týchto pamiatok a stavieb sú tu ešte pomníky obetiam 1. a 2. svetovej vojny a za dedinou stojí pomník americkým letcom, ktorí tu boli zostrelení v roku 1944.

Dnes sa obec pýši pekným prostredím, zeleňou, peknými domami, modernými bytovkami. V peknom

prostredí na Kvetnej ulici sa nachádza zdravotné stredisko. Blízko v tieni košatých stromov je vo veľkom školskom parku ukrytá naša škola. Dobré meno školy robia učitelia i usilovní žiaci. Škola objavuje talenty, pýši sa účasťou na olympiádach a súťažiach. Poriada kurzy, ako plavecké, športové, umelecké, ale aj vzdelávacie.

Škola má tiež projekty ako Masarykova premiéra, Zdravá škola. Vedľa školy je Materská škola. Uprostred obce stojí Požiarna zbrojnica. Hasiči sú vždy pripravení zachraňovať naše životy a majetky. Každý rok, začiatkom leta usporadúvajú súťaže a na sviatok sv. Floriána, ich ochrancu a patróna môžeme vidieť požiarnu techniku a rôzne ukážky. Život v celej obci je riadený poslancami a pani starostkou JUDr. Evou Michalinovou, ktorej želáme veľa zdravia a síl pri jej zodpovednej práci.

V obci sa dodnes udržiavajú mnohé tradície, ktoré sa snaží obnovovať divadelný súbor Šáchor pod vedením pána Lacka. Napr. fašiangový pochod masiek, Deň bučí a pod.

Spolu organizátorom mnohých akcií je pán Štefanovič, ktorý spolu s manželkou vedie detskú hudobnú skupinu Vega. Tvoria ju žiaci našej školy a ich hlas sa

rozlieha na oslavách nielen v Zohore. Vystupujú aj na dobročinných akciách, detských domovoch a podobne.

OZ ROCCONABA je združenie ľudí, ktorým záleží na športovom a kultúrnom vyžití našich občanov. Usporadúvajú basketbalové, hokejové, futbalové podujatia.

Hrdí sme aj na našich známych rodákov: maliara Albína Brunovského a Alojza Struhára.

Sme radi, že žijeme v takejto krásnej dedine.

Fakty zozbierali a napísali mladí redaktori: Sabínka Gréliková, Vilko Sloboda, Danko Kocian, Maťko a Kubko Filipovi, Samko Krescanko, Samko Haviar, Peťka Ščasná, René Attl, Barborka Ortová a Miško Mundok

NAŠI RODÁCI

Ján Hladík Umelecké putovania a zastavenia

Koncom minulého roka a začiatkom marca tohto roku mal ná• rodák maliar, grafik, fotograf a dizajnér Ján Hladík dve výnimočné výstavy. Jednu z nich Pamiatky UNESCO na Slovensku vo fotografiách som mala možnosť vidieť na sklonku minulého roku v Malackách na jej otvorení. O túto výstavu a celú tvorbu umelca bol ve ký záujem, preto chcem aj obyvate om Zohora priblížiť tvorbu Jána Hladíka.

Janko, môže• nám priblíži obsah prvej výstavy?

– Vďaka. Konceptia výstavy Pamiatky UNESCO na Slovensku je postavená na svetovej unikátnosti zobrazovanej témy. Spišský hrad, Banská Štiavnica, Bardejov a Vlkolínec sú pre výtvarníka nevyčerpatelným inšpiračným zdrojom. Byť napríklad na radničnom námestí v Bardejove alebo hocikde v Banskej Štiavnici pri úsvite a súmraku, vnímavý človek môže ducha miesta *Genius Loci* doslova zobrať za ruku a nechať sa unášať jeho inšpiráciami. Majestátny Spišský hrad si fotografa pripútava každou zmenou miesta jeho pohybu. Na každom kroku nové a nové obrazy a keď k tomu pridáme rýchlo sa meniace svetelné podmienky, čas prestáva plynúť, plynú len obrazy pred očami tvorcu. Po takomto zážitku je príchod do Vlkolínca objavením raja pokoja a krásy. Keď sa je tu cítiť z každého detailu ľudovej architektúry tak zhmotňujúco až je to zarážajúce. Ak autor splynie s časom ako spolutvorcom svojho diela, má pocit spolupatričnosti a súdržnosti s týmto miestom.

V mojom podaní nejde o čisto fotografický záznam. Fotografia síce zostáva fotografiou, ctím si jej čistú formu, ale používaním rôznych grafických prvkov (štruktúry, ich kombinácie a pod.) sa snažím dať svojim dielam monumentálnejšiu formu avšak so zachovaním ich dokumentárneho charakteru.

Viem, že táto výstava má za sebou takmer dva roky putovania po galériách, kultúrnych inštitúciách a významných medzinárodných podujatiach v 12-tich poškých mestách. Ako si sa k takému projektu dostal?

– Impulz na vznik tejto expozície dala v roku 2007 Dr. Cecília Kandráčová, vtedajšia riaditeľka Slovenského inštitútu vo Varšave. Jej ponuku som prijal ako veľkú výzvu ukázať naše pamiatky UNESCO vlastným originálnym výtvarným

stvárením. Z prvej výstavy vo Varšave pre veľký záujem poľského publika vznikla putovná výstava po poľských mestách Varšava, Krakov, Rzeszow, Poznaň, Jaslo, Sanok, Nowy Sacz, Gorlice, Kalisz, a iných. Z umeleckého pohľadu bola pre mňa osobne veľmi významná výstava na zámku Krasiczyn, kde súbežne so mnou vystavoval svetoznámy americký fotograf slovenského pôvodu Yuri Dojc. Avšak nemenej významná bola aj reinstalácia výstavy v Krynici, kde tvorila dominantu centrálnej časti 18. svetového ekonomického fóra.

Aký mala a má táto výstava pre Teba význam a kde ju budeme ma možnosť vidieť ?

– Nič nie je náhodné, všetko má svoje pravidlá a svoj čas. Tak aj ponuka na vytvorenie tejto výstavy prišla v čase tvorby obrazových cyklov o regiónoch a mestách Poľska, Talianska, Grécka, Rakúska, ale najmä Slovenska. V podstate som len obohatil tému a expozícia bola na svete. Tvorí ju celkom 70 obrazov-fotografík. Jej význam spočíva v samotnom obsahu a jeho výtvarnom spracovaní. Je to nevyčerpatelný zdroj inšpirácie ale aj multiplikácie t. j. rozširovania a zároveň aj poskytovania nových a nových impulzov pre moju tvorbu. Konkrétne dnes touto výtvarnou formou realizujem vlastný projekt „Záhorie“ o sa týka ďalších termínov, mám ponuky inštalovať túto výstavu v najvýznamnejších európskych metropolách. Veľký záujem o ňu je v našich, konkrétne najbližšie (termín sa doladuje) bude inštalovaná v Mahenovej knižnici (druhá najväčšia v ČR) v Brne. Ten záujem z moravskej strany je tak intenzívny, že moji partneri chcú, aby som prerušil projekt Záhorie a realizoval projekt „Južná Morava“.

Tvoja druhá výstava v galérii Fontána v Piešťanoch mala slávnostný charakter. Usporiadal si ju k svojmu životnému jubileu a mala ve ký ohlas. Na samotnej ver-

nisáži si mal okrem hostí zo Slovenska, ve a zo Záhoria ale aj z iech a Rakúska. Výstavu Ti otvoril eurokomisár pre kultúru, mládež a vzdelávanie Ján Figel. Svedčí to o jej význame. Môže• nám aj túto výstavu priblíži ?

– Táto výstava bola výsledkom niekoľkých etáp mojej umeleckej tvorby za posledných 10 rokov. Významnú časť tvoril výber z výstavy „Pamiatky UNESCO na Slovensku vo fotografiách“, druhá časť bola úvodná prezentácia môjho projektu Záhorie a tretia časť bola moja voľná tvorba. Koncept výstavy a jej kurátorom bol môj profesor fotografie a blízky priateľ Mgr. Fero Tomík. Som mu veľmi vďačný za jeho až otcovský prístup a ústretovosť pri príprave a realizácii výstavy. Po dlhých rokoch nás umelecká fotografia znova spojila a priniesla veľa krásnych chvíľ a spomienok. Vôbec, nielen vernisáž, ale aj príprava mala akýsi podpovrchový oslavný charakter. Účastou na vernisáži som bol veľmi prekvapený. Hostia zaplnili celý priestor galérie. Duchovný rozmer výstavy charismatickým spôsobom zavšil eurokomisár Ján Figel. Kultúra je vo všetkom: v živote, správaní, komunikácii, vzťahoch, spolupráci a pod. Je dôležité kultúru rozvíjať a nezneužívať. Ak táto moja výstava pozdvihla ducha a vytvorila priestor na kultúrne obohatenie účastníkov, dosiahol som cieľ. Podľa vyjadrení všetkých zúčastnených som svoj cieľ naplnil.

K dosiahnutiu tohto cieľa má veľký podiel aj účasť a predstavenie sa nášho cirkevného speváckeho zboru Glória, ktorý zaspieval záhorácke a zohorské ľudové piesne, za čo mu aj touto cestou srdečne ďakujem. Spev Glórie dodal vernisáži úprimný a hlboký ľudský rozmer. Napokon Glóriu dôverne pozná tak Ján Figel ako aj hostia z Moravy a Rakúska. Kultúra sa tu prejavila v prirodzenej a ucelenej podobe. Myslím, že k tomu prispel okrem dobrého vína, mamkiných pagáčikov aj môj „zohorský masný chleba s cibuľou“, čo je

Zohorský hlas / 14

Eurokomisár Ján Fige a známy rakúsky umelec Gottfried FAF Wurm v rozhovore s Janom Hladíkom.

neodmysliteľná súčasť mojich výstav a kultúrnych podujatí.

Okrem Glórie sa v hlavnom bode kultúrneho programu predstavil husový virtuóz na 5-strunové elektronické husle Peter Uličný. Viem že Tvoje aktivity siahajú aj do hudobnej oblasti. Akým spôsobom pôsobíš v tejto oblasti.

– Znie to ako fráza, ale hudba je neoddeliteľnou súčasťou môjho života. Je pre mňa rovnocenná s farbami, štetcom,.... Jediný rozdiel je v tom, že nie som hudobník, nepoznám noty a neovládam žiadny hudobný nástroj, ale na druhej strane rozoznám dobrú hudbu od povrchnej. Stretol som sa v živote s množstvom veľmi významných predstaviteľov domácej aj zahraničnej hudobnej scény. S mnohými je to bližší

vzťah. Jedným z nich je môj blízky priateľ a kolega Roman Pálka, vnuk nášho slávneho rodáka Alojza Struhára, člen Slovenskej filharmónie (violončelo). Roman prišiel pred 4 rokmi s myšlienkou založiť Metropolitaný orchester Bratislava (MOB) zameraný na oživenie operetnej scény na Slovensku. Bolo mi čťou jeho pozvanie k účasti na založení MOB a k plnohodnotnému pôsobeniu

v ňom. Nie ako hudobník, ale profesionálne ako grafik a dizajnér. V tejto pozícii pôsobím v orchestri stále. Mojou úlohou je tvorba a realizácia marketingových produktov – od návrhu loga cez propagačné materiály až po multimediálne prezentácie. Nie je to práca nová, od roku 1990 kontinuálne spolupracujem s hudobnými vydavateľstvami Škvrna records – teraz hudobné vydavateľstvo Závodský, spol. s r. o., SQ Music, spolupracoval som na hudobno-zábavných programoch Slovenskej televízie a televízie Markíza ako scénický výtvarník. Na toto obdobie veľmi rád spomínam, práve tam som sa spoznal s mnohými osobnosťami slovenskej a českej hudobnej scény (Jozef Laufer, Marie Rottrová, Lucka Vondráčková, Petr Novotný, Franta Nedv d, Milan Du-

fek, Ivan Mládek, Tomáš Linka, Dušan Hergott a mnohí iní). Bolo to tvorivo veľmi plodné obdobie založené na dávnom priateľstve a spolupráci s textárom, scenáristom, režisérom a producentom Danom Mikletičom, ktorý má tiež korene v Zohore.

V súčasnej dobe okrem MOB spolupracujem s jeho umeleckým vedúcim, priateľom husľovým virtuózom Petrom Uličným. Práve jeho hudobné vystúpenie na vernisáži bolo umeleckým skvostom. Zahral 2 časti Vivaldiho 4 ročných období, ktoré nahral sám multiplaybackom na 5-strunových husliach v podmanivom prevedení a v modernom zvu-ku s použitím netradičných nástrojov ako fujara, didgeridoo a pod. Celého Vivaldiho zahral v novembri v Malackách na našej spoločnej akcii – koncerte a výstave, kde scénu tvorila kompozícia mojich obrazov.

Mojou srdcovou záležitosťou je však podpora, profesionálna i ľudská, nášmu cirkevnému speváckemu zboru Glória. Spolu s pánom Miškom Ščepánkom a jeho Ščepánkovcami či zohorskou dychovkou sú to piliere zohorskej hudobnej scény a jej tradícií.

Moja veľká vďaka patrí ústretovosti a úprimnému ľudskému prístupu Dr. Cecílii Kandráčovej, ktorej úprimný a spontánny záujem dal mojej tvorbe nový rozmer resp. otvorili sa mi dvere donedávna neviditeľné.

Ďakujem za rozhovor.

udmila Záles áková

Májové stretnutie speváckych zborov

Dňa 2. mája 2009 sa konalo stretnutie speváckych zborov v KD v Zohore, ktoré poriadal cirkevný spevácky zbor Gloria, za podpory OU Zohor. Kto si prišiel vypočuť zbory Gloria - Zohor, Uhranka - Záhorská Ves, Bystričan - Záhorská Bystrica, Senior - Gbely a Suchovský spevácky zbor zo Suche nad Parnou, určite nelutoval. Zneli tu v úprave piesne sakrálné, ľudové i národné. Medzi hosťami bol i Doc. RNDr. Jozef Mikloško, Dr.Sc. - bývalý veľvyslanec Slovenska v Taliansku, naša p. starostka JUDr. Eva Michalinová a hostia domáci i z okolitých obcí.

Bolo to úžasné spontánne stretnutie ľudí, ktorým išlo o spoločné „oslavnu piesňou“ spríjemniť jedno voľné májové popoludnie. I keď sa stretnutie konalo v KD, Pán Boh nás ani tu neopustil. Práve naopak, stretli sme ho všade, či to bolo pri podaní ruky, úsmeve, priateľskom objatí, či v stretnutí, slovách alebo piesňach. Na záver stretnutia všetci prítomní povstali a celým KD sa ozývalo mohutné „Ó, Mária, bolestivá“.

Pokoj, pohoda, úprimné dojatie a príjemný pocit zo spoločného stretnutia sprevádzali prítomných i cestou domov.

Srdečná VĎAKA patrí v•etkým dobrým u om, ktorí sa o toto úžasné podujatie zaslúžili. Veríme, že to nebolo poslednýkrát a že v tejto, tak duchovne rozporuplnej dobe nezabudneme ani na takéto spoločné stretnutia.

Ing. O ga Hladíková

Pokračovanie v spovedaní hlavných hercov zo súboru ŠÁCHOR - Eva Chmelíková a Michal Grélik (2.časť)

Pamätáte si na vašu prvú ponuku, ísť hrať do divadla?

Eva: No ja si pamätám úplne presne na ten deň. Andrej prišiel vtedy do farského klubu „na salaš“ a oslovil našu celú partiu. Znelo to veľmi zaujímavavo a popravde a ja som o tom byť herečkou nikdy nerozmýšľala. Tak v podstate to bolo o tom, že išiel dav a išla som aj ja. Chcela som byť s tou partiou a vedela som, že bude sranda a zábava. Vtedy to bolo preto.

Michal: Ani si to nepamätám, ale tak určite to bolo niečo nové. Prvú skúsenosť som mal pri hre Dieťa z Betlehe- mu, kde som dostal ponuku robiť kulisára. To som bral, že to bola partia mal som 14 rokov, zábava. Zaujímavá práca, dobrý kolektív v pohode. No a potom keď sa začal robiť Dr. Alfa, som bol raz na zmrzline s Petrou a stretol ma Andrej a oslovil nás či nechceme tancovať v dákom divadle. A jasne, že som to chcel skúsiť, veď uvidíme. A jednému herecovi nesadla rola, dostal som ju ja a tak mi to prischlo.

o hovoríte na žáner v hre Dr. Alfa? A čo obsah hry... drogy, alkohol?

Eva: Žáner sa mi veľmi páčil, na to že som ešte vtedy mala dákych 15 rokov, tak proti drogovej, proti fajčeniu, proti alkoholu pre mladých ľudí, mne ten žáner hovoril veľmi veľa. Lebo práve to je najväčšia riziková skupina, ktorej sa to týka. Keď títo mladí ľudia mali hrať v divadle, tak ja si myslím, že

nie jednému to niečo dalo už len skrz toho, že videl tému toho divadla aká je a to mu niečo povedalo.

Michal: No tak ostal som nadchnutý, lebo to bolo pre mňa také niečo fakt moderné a niečo super. Ale neviem ako to brali ostatní to mi je jedno, ale muzika tanec, bolo to moderné a to poslanstvo z toho. Nečakal som, že sa to tak rozrastie, čo sa ukázalo až keď sme na tom pracovali.

Ako ťa vnímali tvoji rovesníci, kamarátky?

Eva: No keď sme hrali v podstate Dr. Alfa, tak moji najbližší kamaráti hrali spolu so mnou. Ale už potom keď mi ostatní poodchádzali a podobne, tak určite aj mi povedali, keď videli to predstavenie, ich podvíhalo z tej stoličky „že bôže, oni by si tiež tak radi zahrali, že je to perfektné“. Áno pri tejto ľudovej a práve pri tejto ľudovej hre. To už neboli tí najbližší ľudia ktorí somnou hrali, teda veľa ich poodchádzalo a tí si to chválili a niektorím bolo ľúto.

Ktorá hra vám bola najbližšie a z tých čo ste hrali?

Eva: Popravde mne tá asi najbližšia, keď sme ešte hrali, ako tí mladí spolu. Mne sa páčilo, že táto omáčka bola komédia a záhorácka. A potom divadlo Dr. Alfa sa mi páčila téma potom tie tance, hudba.. je mi to ťažko povedať.

Michal: Fuu.. tak podľa obdobia. Každá hra mi niečo povedala, ale

najbližšie mi je, nie tým hereckým prejavom ale tým vnímaním, možno Dr. Alfa ale tak celkovo Svadbní omáčka. Je to pokrok.

Ke ste si odohrali hlavnú rolu, ako vás vnímali udia z dediny z vášho okolia?

Eva: Áno. Keď som hrala Aničku v poslednom divadle, tak to áno. To ma oslovovali ľudia na ulici, že „Á ja sa ufáám utopím“(replika so scenára) to si veľa ľudí pamätalo. Alebo „Anička super si bola“ a to veľmi poteší herca, je to super pocit.

Michal: Dospelí v pohode, ale deti ma podpichovali a na mňa volali „Hen ide Janek. A Gde máš Aničku?“ A potom dostávam stále facky... aspoň si ma všimnú ľudia (smiech).

Chceli ste byť hercami a akú rolu by ste si radi zahrali?

Eva: Možno v detských snoch som chcela byť herečkou, ale v reáli nie (uśmiev). A rolu? Ja nemám vysnívanú rolu. Ja som taký typ, že ja sa prispôbim tomu čo mi dajú. Mne by na-

Zohorský hlas / 16

ozaj bolo asi jedno keby mi povedali hrať princeznú, nehrať princeznú, ...hrať blázna, šialenca tak budem hrať šialenca (smiech). Proste mne je to jedno.

Michal: Môj sen.. pačia sa mi také role nie celkom psycho, ale také temné možno trilerové. A chcel by som si zahrať fakt takú dobrú bláznivú komédiu.

Má divadelný súbor ŠÁCHOR budúcnosť?

Eva: Určite áno. My sa neustále zlepšujeme, či Andrej po režisérскеj stránke, či mi po hereckej. A ja si myslím, že určite má budúcnosť.

Michal: Sme to odštartovali a myslím si že to pôjde keď to tí ľudia potiahnu ďalej.

V čom vidíte tah súboru a čo hovoríte na kolektív?

Eva: No ja si myslím, že zo začiatku to určite bolo také, že sme sa nepoznali a veľa ľudí ja som poznala len z videnia a som ich zdravila. Ale teraz po tých rokoch proste to sú.. my sme toho toľko spolu prežili, že predtým by som nepovedala, že by sa z nás mohol stať niekedy dobrý kolektív. Ale teraz keby mi to chcel niekto vyvracať, tak nemá šancu lebo si myslím, že aj skrz vekové rozdiely si rozumieme. Jeden druhého sa navzájom podržíme. A je to o takých kamarátskych vzťahoch, nie je to len o tom, že sme kolegovia ako keby v herectve, ale jednoducho sme kamaráti.

Michal: Kolektív je fajn ale to hlavné musí byť to jadro. A tí v tom jadre to majú vždy to najťažšie. Zlíznu si to zlé i to dobré. Keď sa jadro rozpadne bez neho to nejde a ostatný sú naň naviazaní.

Ako na teba pôsobí starší kolektív súboru?

Eva: Aj som sa bála toho, keď nám Andrej povedal, že budeme teda hrať aj zo staršími a že bude to také viac generácii v tom divadle. Ja som mala po pravde z toho najprv strach, že „a to ako?“. No ale teraz by som ta ja, ale vobec nemenila. Že vôbec naozaj. Lebo sme sa zišli super partia, tak či mladší alebo starší. A zistila som aj, že ten starší kolektív sa vie lepšie zabávať, ako ten mladí. Že vedia neuveriteľne vtipkovať a srandovať a že s každej „hovadiny“ spravia proste srandu.

Tie skúšky boli fakt, že som sa proste odreagovala, zabavila, jednoducho to bolo o niečom. Nie len naučené texty a teraz podme rozprávať, ale niekedy zašaskovali aj tí starší aj mi veľa dali. Pochopila som, že jednoducho staršia generácia má čo povedať mladšej a vôbec nie je nič v čom by si nemali rozumieť, lebo je

tam veľmi veľa spoločného. Naozaj som za toto rada, že sme takto.

Michal: Zo začiatku som mal obavy. Prečo? Neviem, ale asi sme mali vtedy 18 a má ti tam prísť niekto starší a mi budeme musieť počúvať. Ale teraz fakt mi sadli tí ľudia, zistil som aký sú perfektní a toľko toho môžem od nich získať. Keď ich počúvaš, alebo ich sleduješ.

Ako myslíte, že vás vnímajú tí starší?

Michal: No tak zo začiatku si myslím, že nás vnímali ako „neposlušných faganov“, ale verím, že sme si ich získali.

o by si chcel s týmto kolektívom zažiť?

Eva: aždá otázka. Zahrať si v národnom divadle. Aby sme si niekedy zahráli takú klasiku, naozaj niečo Shakespeirovské, alebo takú fakt klasiku, ale to by sme museli fakt ešte mačkať (smiech).

Michal: Zažiť s nimi taký víkend. Tak civilne. Spoznať ich, ako ráno reagujú keď stávanú. To nás zbližuje, napríklad taký večer si spravíš, proste niečo také civilné. Chata...

Ako to beriete divadlo u nás na dedine- nebolo a zrazu je?

Eva: Mne to celé vyznelo ako dobrý nápad. U nás na dedine je celkom fajn keď sa niečo robí a hlavne toto bolo pre mladých, že mladí išli robiť divadlo. Keď som niekde spomenula v škole a podobne, tak všetci „Uao, tak to máte také a to máte super, že u nás takéto nič nie je na dedine“ vo mne to vyvolávalo pozitívne pocity. Ja som sa na to veľmi tešila.

Ako pôsobí ná divadelný súbor na na•u dedinu alebo opačne, dedina na súbor?

Eva: No ja si myslím, že určite hej. A ak bol v niekom sen, byť hercom a jednoducho to bolo nereálne a pre každého je to len detský sen, a zrazu sa to pre niekoho stalo skutočnosťou aj keď len v tom ochotníckom merítke, tak podľa mňa je to super. Ten člo-

Zohorský hlas / 17

vek si mohol splniť svoj vlastný sen, keď tam hral. A potom diváci videli svojich známych, ľudí ktorých poznajú. Videli ne profesionálov, akí sú dobrí a že jednoducho niečo takto dokázali a sa zasmiali teda a porozmýšľali nad námetom. Podľa mňa to celkovo tej dedine dá veľa či z jednej alebo druhej strany.

Michal: Zo začiatku, keď sme robili Dr. Alfa som to bral obrazne povedané, ako takú bublinu. Dedina bola na okolo a my sme boli akoby také telo. Niežeby sme nepatrili do dediny, boli sme akoby taký „nedotknutelný“...

... neviem to presne definovať, to boli tie začiatky. Boli sme niečo... že sme nepasovali do dediny, každý si o nás niečo šepkal, boli sme spájaný s kostolom... „kostolný“. Ale potom prišlo prvé, druhé predstavenie a to sme sa už tak vryli do tých ľudí. Bolo to také bližšie a už keď sme dali Hrachovú poléčku už sme tak stradič-

neli sa mi zdá.

Myslí si teda, že dáva toto divadlo niečo na jej dedine?

Eva: Ja si myslím, že určite áno, lebo tí ľudia odídu od svojich denno denných problémov a vidia aj trošku

niečo iné. Aj tí ktorí idú hrať do toho divadla aj tí diváci. A nie každý je na divadlo a nie každý je kultúrne založený, chodiť do mesta a zaplatiť si za to divadlo a takto keď je to tu tak si povie „idem sa pozrieť, že šak budem mať pekný večer nejak s rodinou“. Ja si myslím, že to má veľký zmysel, robiť niečo pre tých ľudí na tej dedine.

Michal: Myslím si, že určite áno. A čo? No každá dedina by mala mať taký bod, „kultúrny bod“, také niečo čo môžeme ukázať, že je to naše vychádza to z nás, sú to naši ľudia, poznám ich. Robíme reklamu našej obci.

o by malo teda naše divadlo reflektovať o tej dedine, čo by malo hovoriť?

Michal: Myslím si, že naše divadlo hovorí o temperamentných Zohoranoch. A myslím si a to som fakt zistil, že Zohorania su najtemperamentnejší ľudia z okolitých dedín. Keď aj ideme niekam na zábavu tak je vidieť, že „zohran je dicky zohran“.

Ako vníma kultúru na našej dedine v oobecné?

Michal: Za posledné roky sa to zlepšuje, ale ťahajú to tí istí ľudia. Málo sa robí pre mladých pre tých od 15 do tých 25 rokov.

Redakcia súboru áchor

Slovička

K

kelnar - čiašnik
kas a - skriňa na šaty
kam tíhne - kam ideš
kauký - koláč starých materí
kancilár - obecný úrad
kabo•ek - detský kabát
kancelár - drevené WC
kasaua sa - vyťahovala sa
kalamár - nádobka na atrament
kanónek - železný sporák
kerni sa - ustúp
kepl - stroj na rezanie sečky poháňaný koňom
klepáče - nástroj na kutie kopy
klva - nadávka
kláp - kravské lajno
knutl - sadzák na sadenie
knofle - knedle
kmín - zlodej
koscižer - tuberkulóza kostí
kotrba - hlava
konopné gate - mužské nohavice
kontr báb - pád horeznačky
koplín - miesto pre slepky
kobilinec - konské lajno
kozí bobky - kozí trus
korbel - väčší hrnček na čaj
kolébka - kolíska
kouem do koua - hovorí stále to isté
kotlica - sporák na varenie pre ošípané
kouovrátek - zariadenie ne pradenie
kopriva - žihlava
kobert - obálka na dopis
kolomaz - vazelína
kocar - veľký korbáč
korzet - šnurovačka pre ženy
kočátka - bahniatka
korinková kefa - kartáč na dlážku
kikinda - malá miestnosť
kyfle - sorta zemiakov

kýbl - vedro
kibic - radí, našepkáva
kyja a - kyjak
kys a - bedňa
krutá - tvrdohlavá
k chni - udri
krch a - ľaváčka
krachl - malinovka
kremenky - kockový cukor
krám - obchod s tovarom
kristu•áky - obuv na všedný deň
kravatla - viazanka
krká• - vrana
kropaje - pot
k b - nádobka na vodu pre kosca
kr•čítky - krstzenie
kriváček - drevený nožík
kru•pánek - zelený ker
krumpole - zemiaky
credenc a - kuchynská linka
krúžlauka - zemiak krájaný na kolieska
krúpký - drobký do polievky
krpec - stará opravená obuv
krígl - pivový pohár
krispán - vianočný stromček
ksicht - tvár
krasty - plúzgiere na tvári
kutrat sa - prehadzovať veci
kútnica - žena po pôrode
kulhau - kríval
kuu - koval
kumpán - kamarát
kutera - malá izbička
kukau - pozeral sa
kudrnatý - kučeravý
kuát - dolná časť stromu
kuátek - ľavica na pranie
prádla na potoku
kuátek - stojan na rúbanie
kvicí - kvety
kvicht - závažie
k•ír - riad v kuchyni

Anka Havlíková

Teta Anka spomína

Urieknutie

Ešte aj dnes nekerí ľudie vjerá, že ked sa stretnú s čovjekem ze silnejšíma očama, tento ich može zrakem ušknúť, teda urieknuť.

Pred hodne, hodne rokama kolovauo medzi ludma, že sú takí, kerí buď úmyselne alebo nechtiac viedzá iným ublížiť svojíma očama. Viečšinu takíto bývali odsúdení a končivali v žalároch alebo na popravisku. Za podozrivých považovali napríklad takých co škúlili alebo mieli zrastené obočí. Ludé sa im báli kuknúť do očí, aby ich títo neuškli.

Za mojich muadých časú sa už síce nepopravovauo, ale povery a podezrívání ostauo.

Ludé sa báli aj pohledu koní, keré byli určené na tahnání vozú s mrtvými. Najlahší sa vraj dali ušknúť tehot-

né ženy a dzeci. Naše starenky vjerili, že proci ušknucú sa dá účinne bránit tým, že treba na krku nosit nejaký lesklý predmet – amulet, kerý upúta zrak. Alebo mašličku, aby sa tak zmírniua siua očú. Dzetom sa zas na kočárek alebo do vuasú uvazovaua červená mašlička, aby tak byli uchránené pred zuým pohledem.

Ked sa stauo, že dzífa byuo nekým ušknuté, vylizovali mu oči alebo mu tvár precírali počúranú plenu. Ušknucí sa u ludzí prejavovauo nevolnoscú a malátncú. Nemluvňata furt puakali.

Gazdové vjerili, že aj dobytek sa dá ušknúť alebo počarovat, preto byuo zvykem na dvera stajne pribit podkovu, aby táto chrániua statek pred neščascím a uríknucím.

Chvála Bohu takýmto poverám dnes vjerí už len málo kdo. Ale čovjek nikedy neví!

Anka Havlíková

Procesia na Božie Telo 2009

Zohorský hlas / 20**Kultúrna komisia pri OZa Zohor**

Vás pozýva na

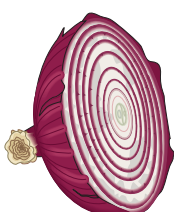
slávnostné otvorenie kultúrneho leta,

ktoré sa bude konať v sobotu 27. 6. 2009 o 17.00 hodine pred KD v Zohore.

Hrá skupina **Krištofovci** zo Zohoru.Zároveň sa Vám predstaví
skupina akrobatického ROCK'N'ROLLU z Lábu PRC JUNIOR FIT ROCK

+ súťaž o šúpanie cibule, jedenie surovej cibule * rezanie dreva

O občerstvenie sa postará „Cukráreň u Marišky“.

Tešíme sa na Vašu účasť!**Obec Zohor**

Vás pozýva na

HODOVÝ JARMAK,ktorý sa bude konať
v sobotu 11. júla 2009 od 07.00 hod.
pri Kultúrnom dome v Zohore.V programe vystúpi dychová hudba
Záhorienka•.**Kronika****Narodili sa****Apríl**Mária Elizabeth Polakovičová
Nikolas Honz
Natália Havranová**Máj**Tomáš Selič
Alex Koller**Zomreli****Apríl**Cecília Cabadajová *1938
Albína Fisterová *1928**Máj**

Jozef Jurkovič *1925

Zosobášili sa Vydáva: **OcÚ Zohor**Vytlačil: **Kníhtlač Gerthofer***Príspevky neprešli jazykovou úpravou.*